

**Predmet : Ovčara (Miroljub Vujović i dr.)**  
**Okružni sud u Beogradu – Veće za ratne zločine**  
**Broj predmeta :K.V. br.1/2003**

**Glavni pretres: 24. maj 2005.**

**Izveštaj:** Nataša Kandić i adv.Dragoljub Todorović, punomoćnici oštećenih

U nastavku dokaznog postupka trebalo je da budu saslušana tri svedoka iz Hrvatske putem video konferencijske veze: Frano Kožul, Žarko Kojić i Zdenko Novak. Međutim, u sudnici Županijskog suda u Zagrebu, odakle je trebalo da svedoče, pojavio se jedino Frano Kožul. Pored njega u sudnici Županijskog suda je bio sudija tog suda Šovanj, kao i viši sudijski saradnik, Ivan Protković.

Pre početka saslušanja, sudija Krstajić je upozorio Kožula na prava i dužnosti svedoka, a potom je Kožul pročitao tekst zakletve.

**Svedok Frano Kožul** je rekao da je rođen u Vukovaru i da je tu dočekaio početak borbenih dejstava. Po njegovim rečima, on je tokom borbi bio u civilnoj zaštiti i bio je određen za zbrinjavanje ljudi. Bio je u jednom skloništu preko puta vukovarske bolnice, u kojem su većinom bile starije osobe, žene i deca. Od tih ljudi, pola je bilo sprske, a pola hrvatske nacionalnosti i svi su imali jednaki tretman. Prestanak borbi Kožul je dočekaio u vukovarskoj bolnici zajedno sa ostalim ljudima iz skloništa, pošto je rečeno da će se grad predati i da će ljudi moći da izaberu gde žele da idu. Po svedokovim rečima, ljudi su tih dana masovno dolazili u bolnicu, a postojalo je mišljenje da može doći do odmazde od strane JNA. Kožul je naglasio da je vojska ušla u krug vukovarske bolnice 19. novembra 1991. godine u popodnevnim časovima, kada je rečeno da će se napraviti popis ljudi koji su tu i da će doći 50 – 60 autobusa, kojima će biti prebačeni gde žele. Svedok je napomenuo da su oni napravili popis i dali ga pregovaračima, ali on ne zna šta se nakon toga desilo. Opisujući situaciju u krugu bolnice, Kožul je naglasio su pored JNA tu bile i druge postrojbe, a da je došao i major Šljivančanin. Svedok je rekao da se Šljivančanin obratio ljudima, rekavši im da će sve biti u redu, da će svi biti prebačeni u sabirni centar na Veleprometu i to na taj način što će prvo biti prebačeni žene, deca i starci, a potom i ostali. Kožul je potom naglasio da su pored JNA i drugih formacija u krugu bolnice bili i Vukovarčani, od kojih su dvojica uhvatila Tomislava Papa i odveli ga u nepoznatom pravcu. Po njegovim rečima, u bolnici je vladao opšti haos, a bio je postavljen špalir u kojem su ljudi pretresani. Sve ovo je trajalo u periodu između 4 i 5 sati popodne. Nakon toga je došao vojni kamion JNA, u koji su uvedeni svedok i još neki ljudi iz bolnice i kojim su potom odveženi u pravcu Veleprometa. Po njegovim rečima, odveženi su u skladište VUPIK-a, gde je odvajao ko je koga hteo. Bilo je psovanja, tražili su ustaše, a njega i još nekolicinu odvojio je Darko Fot. Nakon toga je tu doveden i Miroslav Blašković, koji je pre rata bio policajac, a koga je izdvojio Mićo Đanković. Svedok je istakao da je Đanković rekao Blaškoviću da će poravnati račune, a potom ga udario puškom i odveo u nepoznatom pravcu. Nakon izvesnog vremena došao je pokojni Boro Zavanović i izveo svedoka i Juricu Prpića rekavši im: «Vodim vas na sigurno, ovde će biti krkljanac.» Po rečima Kožula, odveo ih je u jednu kućicu na Veleprometu, gde se obratio mladiću koji je bio tu rečima: «Topola, ovo su moja dvojica, nemoj da ih neko pipne.» Svedok je napomenuo da mu je Topola rekao da skine bundu, kožnu jaknu i izvadi dokumente. Nakon toga, Topola ih je odveo u prostoriju u kojoj je gorelo nekoliko sveća i u kojoj je bilo između 50 i 60 ljudi.. Posle izvesnog

vremena, u tu prostoriju je ušao jedan vojnik i rekao im: «Za pola sata idete svi na streljanje.» Međutim, nakon otprilike pola sata u prostoriju je ušao major ili pukovnik sa vojnicima i obratio se zarobljenicima rečima: «Ljudi, ustanite». Potom im je rekao da se napolju nalaze autobusi, da izlaze u parovima, po dvojica, da se ne osvrću i da uđu pravo u autobus. Ovaj oficir je po rečima Kožula rekao vojnicima da ukoliko neko pride autobusima pucaju i da osim njega ne sme niko ući u njih. Kožul je istakao da je bilo 7 ili 8 autobusa i da su posle izvesnog vremena krenuli u Negoslavce, a potom iste noći za Sremsku Mitrovicu.

Kožul je opisao Topolu kao izrazito visokog, crne duge kose i male brade. Odgovarajući na pitanje da li je nekog od Vukovarčana koji su sada optuženi video bilo kod bolnice, bilo na Veleprometu, svedok je istakao da je kod bolnice video Bulića, dok je na Veleprometu Atanasijevića, Mugošu i Lančužanina, kao i Siretu. Svedok je istakao da je video i Stanka Vujanovića, ali se ne seća gde. Nakon što mu je sudija Krstajić predočio da je u istrazi rekao da je kod bolnice video i optužene Miroljuba Vujovića i Predraga, Peđu, Madžarca, dok optuženog Atanasijevića uopšte nije video, Kožul je napomenuo da mu je sada teško da odredi koga je, gde i kada video. Svedok je dodao da je kod Veleprometa video i pokojnog Milana Vojnovića. On se optuženog Miće Medonje ne seća iz tih dana, ali po sopstvenim rečima, zna da je ćerka optuženog, Svetlana, trebalo da se uda za njegovog sina. S obzirom da se njegov sin Josip nalazi na popisu žrtava zločina na Ovčari, svedok je upitan kada ga je poslednji put video. On je istakao da je sina poslednji put video u bolnici zajedno sa Sinišom Veberom, a tamo su bili i Tadija Došen, Martin Ivica i Ivica Karanjski.

Nakon završetka svedočenja Frana Kožula, advokat Jevrić je ponovio primedbe na račun saslušanja svedoka putem video konferencijske veze uz napomenu da član 14 Zakona o organizaciji i nadležnosti državnih organa u postupku protiv učinilaca ratnih zločina predviđa da se svedoci mogu saslušati na ovaj način jedino ukoliko je nemoguće njihovo neposredno saslušanje. Po mišljenju branilaca ovaj uslov nije ispunjen kod svedoka iz Hrvatske. Sudija Krstajić je odgovorio da su trojica svedoka, koja su pozvana za današnje i sutrašnje ročište, pozvani ranije zajedno sa svedocima iz Hrvatske koji su svedočili u oktobru prošle godine. Pošto je procenjeno da se njihovo svedočenje potrebno, iskorišćena ova zakonska mogućnost.